

I SCENE

I SCENE

TRINE WØLDICHE | MARTS 30, 2023

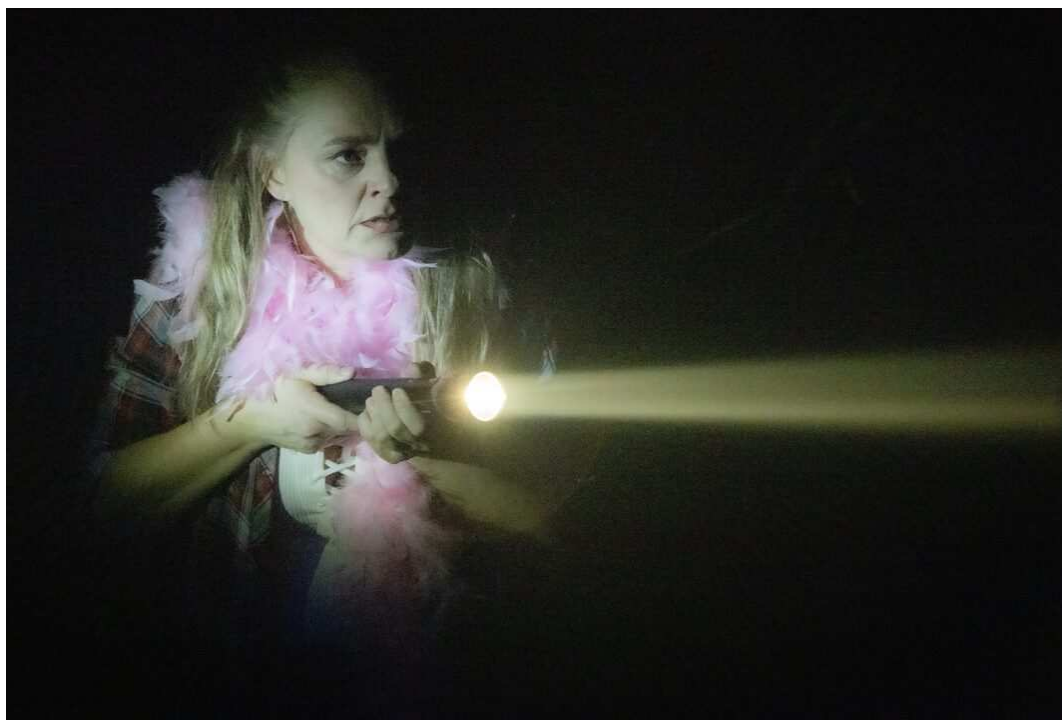
ANMELDELSE

★★★★★☆ The Swamp – forunderligt fluorescerende performanceinstallation

The Swamp er en velfungerende, publikumsinddragende performanceinstallation, der på tankevækkende vis sætter spot på den skræmmende virkelighed, der hersker i det grødede, menneskeskabte pløje, vi normalt kalder for Internettet.

Med *The Swamp* fortsætter Annika B. Lewis og Cassandra Production sin serie med performances om menneskets mørke sider. Først var det den stærkt personlige *The Soul Catcher* om at leve i et psykisk voldeligt forhold, siden *Hooked* om afhængighed af alt fra stoffer til mobiltelefoner.

The Swamp er co-produceret med Holstebro Dansekompagni, og med Nordisk Teaterlaboratorium, hvor performanceinstallationen tirsdag havde premiere, som samarbejdspartner. Resultatet er en virkelig velfungerende performance, der effektivt sætter fokus på vores alle sammens helt store fællesrum: Internettet. Og det endda med en publikumsinvolvering, der ganske rutineret rammer en helt perfekt balance.

The Swamp, Cassandra Production og Holstebro Dansekompagni. Foto: Jens Peter Engedal

Fra rundkredssnak til falske frie valg

Det hele starter ganske blidt ud, da alle publikummer placeres på stole i en rundkreds i foyeren. I en næsten gruppeterapeutisk stemning opfordres vi til at dele personlige erfaringer og historier, hvorefter vi inddrages i to grupper. Den ene gruppe forbliver i foyeren sammen med Helene Kvint, hvor de fortsætter i samme stil, mens den anden gruppe bevæger sig ind i salen med Annika B. Lewis.

"Her er ingenting, som det plejer," erklærer Annika B. Lewis, før hun leder os på en tur rundt i sumpscenografien. Vi er deltagere i et spil, hvor højre er venstre, det gode er det onde og det lyse er det mørke. Her er det os, der bestemmer, gentager hun, og viser os, hvordan vi med et enkelt fingerknips kan sætte gang i en larmende lydserie med højlydte kvindeskrig, en motorsavs knurren og hvinende bildæk.

Men faktum er, at vi ingenting bestemmer selv. Begge publikumsgrupper får at vide, at vi må vælge selv, men i salen kommanderes vi til at følge stien nøje, mens gruppen i foyeren får tildelt flamboyante udklædningsdele som hatte med glimmer, blomsterkranse og pailletslips. Valget er måske nok på overfladen frit, men i realiteten – som på Internettet – er det hele fastlagt for os på forhånd.

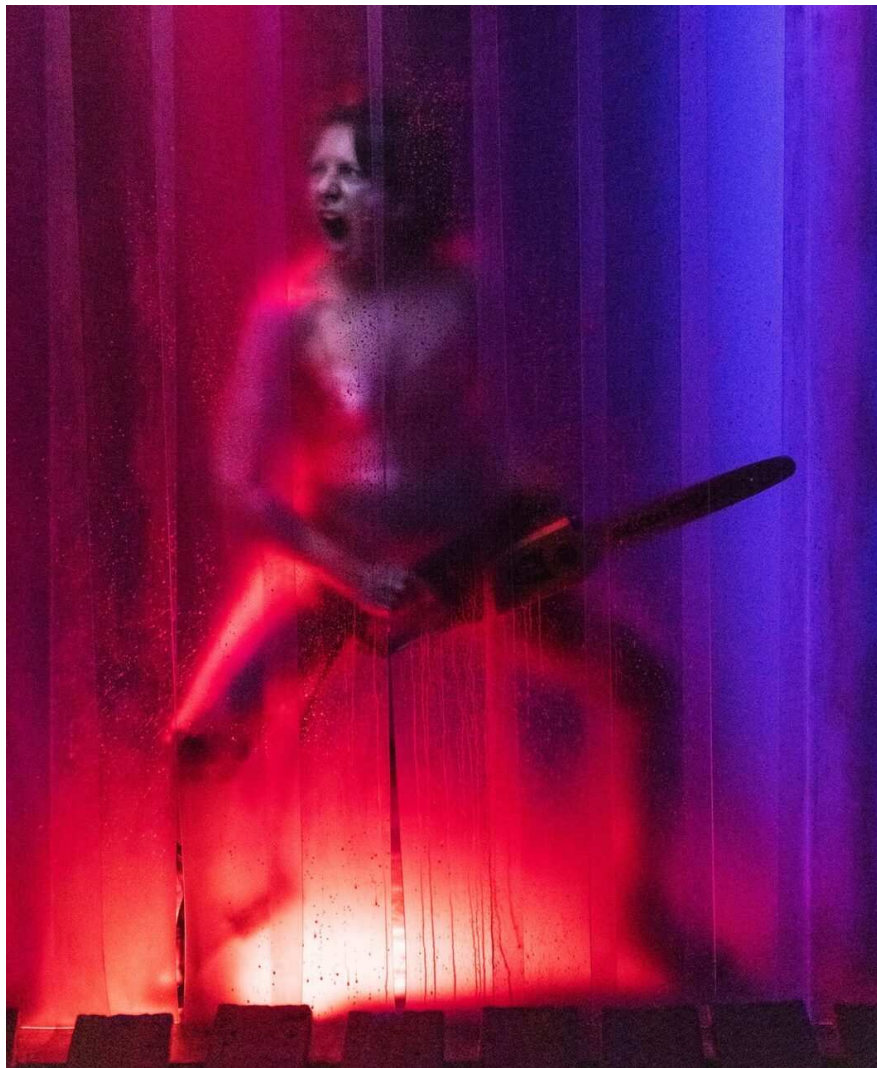
The Swamp, Cassandra Production og Holstebro Dansekompagni. Foto: Jens Peter Engedal

Symbolsk sump

Signe Kroghs sumpscenografi til *The Swamp* er betagende stemningsfuld. Ikke kun på afstand, men også ved nærmere eftersyn, hvilket vi som publikum kan konstatere, når vi på vores tur rundt forsigtigt springer fra det ene lysende felt til det næste for ikke at få "våde sokker". Sumpstemningen forstærkes af de mange lyde – fra dyb brummen over cikaders summen og små klimprende melodier – i Jens Mønsteds musik.

Sumpen er fysisk. Et dystert sted med græs, krogede træer og illusionen af mørkt vand på det sorte, spejlblanke gulv. Her er fluorescerende trædesten, en gangbro af træ og dansende ildfluer i vandoverfladen. De mange selvlysende elementer i scenografien, der fremhæves af Morten Ladefogeds lysdesign, skaber en næsten magisk stemning i lokalet.

Men sumpen er endnu vigtigere også symbol på den grødede, menneskeskabte masse, der udgør Internettets jungle. Et sted, der synes fint og nyttigt, men hvor manipulation og overgreb – fysiske som psykiske – foregår under den tilsyneladende uskyldige overflade på sociale medier og andre virtuelle platforme.

The Swamp, Cassandra Production og Holstebro Dansekompagni. Foto: Jens Peter Engedal

Grænser forskubbes og overskrides

Ved første øjekast er det hele i *The Swamp* muntert og underholdende. Det er sjovt at kaste hjerteformede chokolader efter den overpyntede gruppe af publikummer, der stående på en platform forrest på scenen poserer foran os. Overfladisk præcis som de mange likes på sociale medier. Men under overfladen lurer noget ubehageligt, der titter frem i små portioner. Grænser forskubbes og overskrides, som når Annika B. Lewis og Helene Kvint sender svadaer af grimme kraftudtryk som "smatso" og "lede kælling" efter hinanden. Ord, der typisk bruges på skrift, men sjældent ansigt til ansigt med andre mennesker.

Siden udfoldes det skræmmende og grimme fuldt og helt foran os, når Annika B. Lewis sensuelt dansende bag en halvgennemsigtig skjerm fortæller, at hun – som en anden narcissist – først udvælger, dernæst charmerer, for så at isolere sit bytte, inden hun skærer det i småstykker. Måske billedligt talt som en psykisk nedbrydning, måske bogstaveligt, som den larmende motorsav i hendes hænder antyder. Eller når Helene Kvint i en længere monolog gennemgår de utallige og ganske voldsomme måder, hun skader sig selv – både fysisk og psykisk – til glæde for de mange, ukendte tilskuere.

The Swamp er lidt af en mundfuld, men en virkelig vellykket én af slagsen. Teksterne er i sig selv ikke så skarpe, men de bliver også sekundære i installationen, hvor det primært handler om at lade publikum mærke pointerne på egne kroppe. Og det fungerer! Publikum spiller en aktiv rolle i iscenesættelsen – nogle mere end andre – men hele tiden på en måde, der giver mening og forstærker pointerne. Det er en svær balancegang at involvere publikum på meningsfuld vis, men denne gang lykkes det.

Iscenesættelse, tekst og medvirkende: Annika B. Lewis og Helene Kvint. Scenografi: Signe Krogh. Dramaturgi: Daniel Wedel. Musik: Jens Mønsted. Lysdesign: Morten Ladefoged. Performere: Magnus Kongsgaard og Petra Banke.

Producent: Cassandra Production i en co-produktion med Holstebro Dansekompagni.

Spiller 28. marts – 1. april på Nordisk Teaterlaboratorium og 27. – 28. april på Teater Momentum.

KulturNyt.net © Onsdag 22. jan. kl. 03:21 .: uge 4

★★★★★ Anmeldelse The Soul Catcher

I rovdyrets klør

Tjek billet
Onsdag 22. Jan.
19:30

Af Lita Domino 21. januar 2020.

Vi er landet på et gerningssted, hvor vederstyggeligheder er foregået. Nu er det tid til at efterforske og granske over hændelserne der er foregået her og jeg var med som publikum da trådene blev analyseret på scenen. Cassandra Production stiller skarpt på Narcissistisk Personality Disorder, - også kaldet psykopati, og dens ofre.

Psykologisk thriller

Hvad er der sket? Hvem er ofret og hvem er den kyniske gerningsmand? Hvilken relation havde de til hinanden? Jeg ser dem bevæge sig fri efter år som fanger i en manipulators

Foto: Jens Peter Engedal

net. Det er en voldsom og powerfuld dans. De finder deres væsen igen og vrider sig ud af angst og mørke. De frigører sig fra et menneske der har gjort rovdrift på selvfølelsen. Og de befrier det mest væsentlige af sig selv, deres ukrænkelighed, for atter at finde fodfæste i sig selv og verden igen. Sådan er kampen som må overleves efter rovdyret har fortæret af sit offer alt for længe.

Psykopatens charme

BORA-BORA huser i øjeblikket en psykologisk thriller The Soul Catcher og den får det til at løbe mig koldt ned af ryggen. Der findes utallige workshops i øjeblikket der omhandler psykopati og dens ofre, så det er et hot og nødvendigt emne, men når jeg finder temaet i en teatersal får det helt andre virkemidler og bliver åbenbart med en følsomhed og charme der går langt ind under huden.

Solid præstation på scenen

Forestillingen er skarp og usentimental. Det er en blanding af performans, dans, spoken words og krydret med behård elektronisk musik. De tre skuespiller går ikke på kompromis med deres udtryk, men leverer en solid præstation.

Forestillingen lever helt op til mine høje forventninger, som jeg med tiden har fået til skaberen af værket, Anika B. Lewis og fik ovenikøbet en stor gave med oven i hatten, da temaet både var præsenteret som autofiktion og var fantastisk skildret. Bravo for mod og kunstnerisk pondus.

Stor beundring herfra og tusind tak for oplevelsen til teamet bag The Soul Catcher og til BORA-BORA der giver dem sceneplads.

The Soul Catcher af Cassandra Production i Co-Samarbejde med Bora Bora, Dans & Visuelt Teater.

Idé, instruktør/koreograf Annika B. Lewis

Performere Lisbeth Sonne Andersen, Erik Pold, Johan Svensson

Komponist og musiker Sofus Forsberg

Scenograf Signe Krogh

Lysdesigner Morten Ladefoged

Dramaturg Anne Hübertz Brekne

Kostumer Systuen Svalegangen

Afvikler Jens Mønsted

Produktionsleder Betina Rex

» Kunst og kultur

'Hamlet Exit'

Onsdag 22. jan.

'The Soul Catcher'

Onsdag 22. jan.

'Hva Så Europa?'

Onsdag 22. jan.

'Den Unge Werthers
Lidelser'

Onsdag 22. jan.

'Forført af Jan Hellesøe'

Onsdag 22. jan.

'Gangsta Morten
Wichmann'

Torsdag 23. jan.

'Michael Learns to Rock'

Torsdag 23. jan.

» Ugens kunst og

Kultur

Trine Wøldiche

Performance om vold: »M bliver vred, fordi jeg har varmet for meget sovs«

I 'The Soul Catcher' på Bora Bora i Aarhus forsøger den genremixende performancekunstner Annika B. Lewis at vise os livet i et voldeligt parforhold. En historie, der trods alt står tydeligt frem midt i det spraglede kludetæppe, som udgør iscenesættelsen

Annika B. Lewis er kendt for sine politiske performances, som mixer alle scenekunstens tænkelige (og utænkelige) genrer. 'The Soul Catcher' er på sin vis ingen undtagelse. Men det politiske er udskiftet med en personlig fortælling. En historie, der trods alt står tydeligt frem midt i det spraglede kludetæppe, som udgør iscenesættelsen.

 Jens Peter Engedal

 25. januar 2020

 Kommentarer (0)

Som helhed betragtet er Annika B. Lewis' *The Soul Catcher* usammenhængende. Der er ingen logiske overgange mellem de forskellige dele og elementer i forestillingen, som indeholder alt fra dyrefabler og alvorsfulde beskrivelser af et liv i psykisk terror til stammedans foran psykedeliske mønstre.

Alligevel er der noget ved denne fragmentariske iscenesættelse, som fungerer.

Under det hele ligger en personlig fortælling med en væsentlig agenda: et forsøg på at beskrive et liv i et forhold med en narcissist. I forestillingen kaldet alt fra »det moderne rovdyr« til »parasit« og »emotionel vampyr,« som suger sjælen ud af sit offer.

Gulvet er dækket af hvid vinyl og bagvæggen af et hvidt klæde. Når publikum træder ind i scenerummet på Bora Bora i Aarhus fremstår det i Signe Kroghs scenografi som et rent, hvidt lærred klar til at modtage og fremvise aftenens performance skabt i samarbejde med Kassandra Production med Annika B. Lewis i front som idékvinde og iscenesætter.

I løbet af aftenen ændres udtrykket fra hvidt over kaotisk gerningssted til et dystert scenarie, der – helt fysisk – er så viklet ind i fine tråde, at det er svært at slippe væk igen. For der er en sammenhæng mellem budskaberne og de fysiske handlinger på scenen. I hvert fald langt hen ad vejen.

Nøgterne dagbogsnotater

De tre performere Lisbeth Sonne Andersen, Erik Pold og Johan Svensson træder ind og ud af forskellige roller. De er alle ofre for den psykiske og fysiske terror og fortæller om oplevelserne i jegform. Men de er også alle narcissisten, forførerer, nedgøreren, der indfanger sit uvidende offer i et spind af søde ord, for dernæst nådesløst at spidde det med mere eller mindre eksplicite onskabsfuldheder.

Som det allerførste går de tre på målrettet charmeoffensiv hos publikum. Intense blikke, åbenlys flirt, små gaver som blomster og slik til kvinderne på de forreste rækker.

»I er et fuldkommen fantastisk publikum,« udbryder Sonne Andersen sukkersødt.

Og slam! Så begynder nedgørelsen. For der er noget, der stinker. Og der er vist også nogen blandt publikum, som ikke helt giver performerne deres fulde opmærksomhed. Således lader Lewis i en humoristisk stil publikum opleve og forstå de mekanismer, der præger

et forhold til en narcissist.

I en anden noget længere sekvens placerer de tre nogle hverdagsobjekter rundt om på gulvet. En stegepande, en tom vinflaske, cremetuber, grøntsager, lysegrønne blondetrusser, et brugt kondom og en væltet skammel placeres med omhyggelighed, så rummet ændrer karakter fra sterilt til kaotisk.

Noget foruroligende er foregået, som har skabt dette kaos. Med efterforskerens opmærksomhed går de tre rundt og sætter små stykker tape fast på gulvet, som gennemgik de et gerningssted.

Sonne Andersen lægger sig ned midt i kaosset med en sort notesbog, hvorfra hun helt nøgternt begynder at læse dagbogsnotater fra næsten to års forløb højt.

»M bliver vred, fordi jeg har varmet for meget sovs«.

Alle noterne handler om vrede, vold og psykisk terror. Og de bliver ved og ved, hvilket gør det til forestillingens mest eftertankevækkende scene.

Gerningsstedsscenen efterfølges af endnu en række af de små sekvenser, der samlet udgør forestillingen. En kort forelæsning om tegn på narcissisme. Korte intense sekvenser, hvor de tre bliver fanget i rystelserne fra egne kroppe til højlydt, pulserende musik komponeret af Sofus Forsberg. En tryllekunst, der viser, hvordan illusioner fjerner fokus fra realiteterne. En række korte, meningsløse sætninger på engelsk. Og en lang sekvens med noget, der bedst kan beskrives som rituel stammedans, hvor de tre er iført masker og dragter med farvestrålende frynser, alt imens foranderlige kalejdoskopiske mønstre projiceres op på bagvæggen, og musikken brager ud af højttalerne.

Annika B. Lewis er kendt for sine politiske og samfundskritiske performances, som mixer alle scenekunstens tænkelige (og utænkelige) genrer. *The Soul Catcher* er på sin vis ingen undtagelse. Men det politiske er udskiftet med en personlig fortælling. En historie, der trods alt står tydeligt frem midt i det spraglede kludetæppe, som udgør iscenesættelsen.

»Dette er et forsøg på at dele min egen historie om en relation med en skadelig narcissist,« skriver Lewis i programteksten. Og selv om grænserne mellem virkelighed og fiktion ikke er klare, så er det, hvad vi får. En fragmenteret og lettere kaotisk, men personlig fortælling om et enkelt menneskes mareridt.

'The Soul Catcher'. Cassandra Production og Bora Bora. Idé og instruktion: Annika B. Lewis. Komponist/musiker: Sofus Forsberg. Scenograf: Signe Krogh. Lys: Morten Ladefoged. Med: Lisbeth Sonne Andersen, Erik Pold og Johan Svensson. Spiller i Aarhus på Bora Bora – Dans og visuelt teater til 25. januar og på Momentum i Odense efteråret 2020

DIN REKLAME

Foto Jens Peter Engdal

Kan du genkende en psykopat?

Af [John Jakobsen](#) 22. januar 2020

Med udgangspunkt i en eks-kærestes personlighedsforstyrrelsen; Narcissistic Personality Disorder(NPD) - i daglig tale en psykopat, har instruktøren Annika B. Lewis skrevet og instrueret en meget personlig og voldsom beretning - til skræk og advarsel!

ANMELDELSE Scenen er en crimescene - step by step bliver publikum ledt ind i en fortælling om en psykopats jagt, udvælgelse og psykisk fastholdelse af sit bytte. Kold og kynisk får psykopaten - det moderne rovdyr, lullet offeret ind i et magisk jerngreb, hvor der spilles på alle tangenter for at få byttet fastholdt i dens eget kaos af følelser.

Med et udleveret hæfte med ordforklaring på "fagord" af psykopaters kendetegn og med publikum placeret på tre sider af scenen er der rig mulighed for at få beskuet "kendetegnene" fra flere vinkler. Der er i den grad lagt op til læring omkring psykopatens kernetræk fx.;

Grooming; (Psykologisk manipulation.)

Hoovering; (Tilsyneladende omsorgsfulde spørgsmål.)

Love-bombing; (Flirt, positiv opmærksomhed, komplimenter, bekræftelse.)

Og dette er præcis hvad Annika vil opnå med denne forestilling; at advare og forebygge at andre kommer til at havne i en lignende situation som hende selv. Netop derfor er der i hæftet også kontaktoplysninger til "Lev uden vold.dk" og "Dannerhuset.dk"

Forestillingen fortæller på en meget rammene og skarp måde hvordan en psykopat agerer. Det ene øjeblik bliver der flirter overdrevet med publikum af de tre skuespillere. Nogen af tilskuerne modtager sågar blomster og bolcher og andre meget intense og kærlige blikke - og pludselig vender alt 180 grader og tilskuerne bliver beskyldt for ikke at klappe godt nok, ikke at slukke deres mobiltelefoner osv. Med et trylleslag er den meget varme, kærlige og yderst behagelige stemning væk!

Gennem historiefortællinger, kropssprog, trylleri og humor bliver psykopaten step by step klædt af til skindet. Et højt, dystert og hårdt pulserende elektronisk beat kører til tider over anlægget, imens skuespillerne står med voldsomme krampetrækninger, kryber afsted som et såret bytte, eller danser stammedans med forskellige masker på. Alt sammen imens en storskærm viser flimmer og skiftende farver. Dette setup understøtter fortællingen til fulde. Som publikum er det som en tur i en rutchebane. Kæmpemæssige oplevelses og stemningsudsving. fra glæde til ubehag. Fra komik til forførelse. Fra kaos til latter. Fra tryghed til forvirring. Alt sammen i et rent virvar der kan skifte over længere tid, ned til få minutter, eller blot sekunder! Som psykopatens ageren og fremtoning er denne forestilling yderst uforudsigelig og slår på samme tid et kraftigt nutidigt slag for oplysning og forebyggelse af mødet med en psykopat. Vær på vagt!

THE SOUL CATCHER

Kassandra Production (DK)

Spillested:

Bora Bora, Aarhus

Tid:

21. - 24. januar kl 19.30

25. januar kl 16.00

Pris:

70 - 170 kr

Photo:

Jens Peter Engdal

TJEK OS UD >>

– TEATER –

Dansende nattegale 23. JAN
KL 17:25

Annette Heick sejrer! 23. JAN
KL 15:45

Sorgfuld løbetur 20. JAN
KL 23:43

Norsk samfundssatire 19. JAN
KL 12:10

En fin hyldest til en dansk sangskat 18. JAN
KL 21:19

JOB - Et enkelt menneske 15. JAN
KL 22:13

Kongelig luksus 14. JAN
KL 15:28

Mere Bonnie end Clyde 10. JAN
KL 11:49

